

2. Вертеброгенные болевые синдромы / Л.С. Манвелов. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://tvz.kiev.ua/wp-content/uploads/2010/05/vertobrogennye-bolevye_sindromy.pdf

3. Международная классификация болезней 10-го пересмотра (МКБ-10) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://mkb-10.com/> .

Аліна Нестеренко, Проценко Владислава,

студентки 2 курсу

Гуманітарно-економічного факультету

Наук.керівник: **Л. М. Кравченко,**

к.хім.н., доцент (БДПУ)

ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Актуальність. Загострення глобальної екологічної кризи у ХХ столітті призвело до пошуку нових шляхів для її розв'язання. Стало очевидним, що існування людства залежить від впровадження якісно нових підходів і принципів у функціонуванні нашого суспільства, поведінка і стиль повсякденного життя якого повинні бути спрямовані на раціональне ставлення до природних ресурсів та їх збереження. Необхідний гармонічний розвиток людини поряд із природою. Саме на таких засадах сформувався поняття «сталий розвиток».

Ступінь досліджуваності проблеми. Дослідженням вчення про ноосферу та суті сталого розвитку займаються провідні вітчизняні вчені серед яких відомими є праці: Згуровського М.З., М. Багрова, М. Булатова, К. Малєєва, В. Загороднюка, Л. Солонько, В. Джиригей та інших.

Розробку категорії «сталий розвиток» цілком справедливо пов'язують із Римським клубом, а саме з доповідями, які були розроблені Донеллою та Даннісом Медоуз, Й. Рандерсом, Е. Пестелем, А. Кінгом та, звичайно, з його засновником—Ауреліо Печчеї.

Мета і методи дослідження. Мета нашої роботи—розглянути проблеми забезпечення сталого розвитку суспільства в контексті екологічної освіти. Під час дослідження використано як загальнонаукові методи (історичний, системно-структурний, узагальнюючий), так і спеціальні джерелознавчі (евристичний конкретно-пошуковий).

Ступінь досліджуваності проблеми. Поняття сталого розвитку в його сучасному значенні було сформульовано в доповіді Міжнародної комісії з навколишнього середовища та розвитку (Комісія Брутланд) у 1987 році: це розвиток, який забезпечує збалансоване вирішення соціально-економічних завдань, а також проблем сприятливого навколишнього середовища та природно-ресурсного потенціалу з метою задоволення потреб сучасного та наступних поколінь людства.

В Україні, як і в інших країнах, освіта для сталого розвитку (ОСР) знаходиться на етапі становлення, розуміння її цілей та завдань, важливості для сталого розвитку суспільства й окремої людини. Значним поштовхом у цьому процесі стало згадане вище ухвалення Стратегії освіти для сталого розвитку Європейської економічної комісії ООН, яка визначає конкретні завдання для урядів держав, принципи, організаційні основи реалізації,

запропоновані механізми. у межах становлення екологічної освіти була сформульована мета розбудови освіти (в т.ч. ОСР) як виховання незалежно та критично мислячих, духовно розвинутих, соціально активних громадян, соціальні, політичні та економічні дії яких ґрунтуються на принципах екологічної етики і культури, які прагнуть до оволодіння знаннями про довкілля та проявляють турботу про його стан, особисто та у співпраці сприяють вирішенню існуючих та попередженню нових економічних, екологічних та соціальних проблем.

До принципів ОСР, яка розбудовується в Україні, можна віднести такі як пріоритетність ОСР як системоутворюючого фактору системи освіти в цілому (тобто принцип "пронизування" всіх ланок та форм освіти), міждисциплінарний та комплексний підхід, безперервність ОСР, загальність та доступність ОСР.

Освіта для сталого розвитку висуває на перший план нові підходи до використання природних ресурсів та проблеми їх відновлення (сталості). Негативний екологічний вплив розглядається як результат нераціонального використання природних ресурсів. Екологічна ситуація може змінитися на краще лише за сприяння населення, яке має докладати зусиль для забезпечення стабільного соціально-економічного становища. Саме тому в освіті для сталого розвитку переплітаються економічні, соціальні й екологічні аспекти.

Основні висновки. Отже освіта для сталого розвитку – це сучасний підхід до організації навчального процесу, який включає інформування членів суспільства про основні проблеми сталого розвитку, формування світогляду, що базується на засадах сталості, переорієнтацію навчання з передачі знань на налагодження діалогу, орієнтацію на порушення та практичне розв'язання локальних проблем. У вищих навчальних закладах України реалізується політика екологізації освітнього процесу. Для цього в усі навчальні програми різних освітньо-кваліфікаційних рівнів (бакалавр, спеціаліст, магістр), напрямків і спеціальностей включаються питання охорони довкілля. Таким чином, якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого розвитку суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1.Шумілова А. В. Еволюція екологічної свідомості школярів під впливом просвітницьких заходів національного природного парку «Слобожанський» / Шумілова А.В. / V-й Всеукраїнський з'їзд екологів з міжнародною участю (Екологія/Ecology -2015), 23-26 вересня , 2015. 36. наук.праць. – Вінниця: ТОВ «Нілан- ЛТД», 2015. – 280 с.